

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.
14. kolovoza 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 269/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 269/02 Predmet C-22/17 P: Žalba koju je 16. siječnja 2017. podnio Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 14. studenoga 2016. u predmetu T- 221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh protiv EUIPO-a (NEONART) 2

2017/C 269/03 Predmet C-257/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – C, A protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie 2

2017/C 269/04 Predmet C-267/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2017. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG protiv Kreis Heinsberg 3

2017/C 269/05	Predmet C-287/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja 2017. uputio Okresní soud v Českých Budějovicích (Češka Republika) – Česká pojišťovna a.s. protiv WCZ, spol. s r.o.	3
2017/C 269/06	Predmet C-300/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputila Kúria (Mađarska) – Hochtief AG protiv Budapest Főváros Önkormányzata	4
2017/C 269/07	Predmet C-302/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputio Krajský súd v Bratislave (Slovačka) – PPC Power a.s. protiv Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty	5
2017/C 269/08	Predmet C-303/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Headlog Limited protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	6
2017/C 269/09	Predmet C-304/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Helga Löber protiv Barclays Bank PLC	6
2017/C 269/10	Predmet C-305/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2017. uputio Okresný súd Bratislava (Slovačka) – FENS spol. s r.o. protiv Slovačke Republike – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví	7
2017/C 269/11	Predmet C-306/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2017. uputio Tatabányai Törvényszék (Mađarska) – Éva Nothartová protiv Józsefa Boldizsaára Sámsona	8
2017/C 269/12	Predmet C-310/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemska) – Levola Hengelo BV protiv Foods BV	8
2017/C 269/13	Predmet C-315/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Španjolska) – Pilar Centeno Meléndez protiv Universidad de Zaragoza	9
2017/C 269/14	Predmet C-320/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Marle Participations SARL protiv Ministre de l'Économie et des Finances	10
2017/C 269/15	Predmet C-335/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2017. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – Neli Valcheva protiv Georgios Babanarakis	10
2017/C 269/16	Predmet C-338/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2017. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) – Virginie Marie Gabriel Guigo protiv Fond „Garantirani uzemljanja na radnom mjestu i služitelje”	11
2017/C 269/17	Predmet C-349/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2017. uputio Tallinna Ringkonnakohus (Estonija) – Eesti Pagar AS protiv Ettevõtlike Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	12
2017/C 269/18	Predmet C-364/17: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2017. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) – „Varna Holidays” EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	13
2017/C 269/19	Predmet C-377/17: Tužba podnesena 23. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke	13

Opći sud

- 2017/C 269/20 Predmet T-233/16 P: Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Ruiz Molina protiv EUIPO-a („Žalba — Javna služba — Privremeno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme s odredbom o raskidu ugovora u slučaju da ime člana osoblja ne bude uvršteno na popis uspješnih kandidata sljedećeg otvorenog natječaja — Raskid ugovora primjenom odredbe o raskidu — Prekvalifikacija ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Pravomoćnost — Članak 5. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Obveza obrazlaganja”) 15
- 2017/C 269/21 Predmet T-11/16: Rješenje Općeg suda od 7. lipnja 2017. – De Masi protiv Komisije („Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Nepostojanje potvrđne odluke — Zahtjev za pristup na temelju međuinstitucijske suradnje u skladu s člankom 230. UFEU-a — Dokumenti koji se tiču rada Skupine za ‚Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja)‘ koju je osnovalo Vijeće — Akt koji se ne može pobijati — Očita nedopuštenost”) 15
- 2017/C 269/22 Predmet T-137/16: Rješenje Općeg suda od 13. lipnja 2017. – Uniwersytet Wrocławski protiv REA-e („Tužba za poništenje — Tužba kojom se pokreće postupak — Formalni zahtjevi — Nepostojanje zastupanja od strane odvjetnika — Očita nedopuštenost”) 16
- 2017/C 269/23 Predmet T-152/16: Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – Megasol Energie protiv Komisije („Tužba za poništenje — Damping — Subvencije — Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) poslanih iz Malezije i Tajvana — Proširenje na te uvoze konačne antidampinške i konačne kompenzacijske pristojbe uvedene na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine — Nepostojanje pravnog interesa — Nedopuštenost”) 17
- 2017/C 269/24 Predmet T-179/16: Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L’Oréal protiv EUIPO-a – Guinot (MASTER SMOKY) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER SMOKY — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”) 17
- 2017/C 269/25 Predmet T-180/16: Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L’Oréal protiv EUIPO-a – Guinot (MASTER SHAPE) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER SHAPE — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”) 18
- 2017/C 269/26 Predmet T-181/16: Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L’Oréal protiv EUIPO-a – Guinot (MASTER PRECISE) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER PRECISE — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito potpuno pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”) 19
- 2017/C 269/27 Predmet T-182/16: Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L’Oréal protiv EUIPO-a – Guinot (MASTER DUO) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER DUO — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito potpuno pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”) 19

2017/C 269/28	Predmet T-183/16: Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L'Oréal protiv EUIPO-a– Guinot (MASTER DRAMA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER DRAMA — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito potpuno pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”) 20
2017/C 269/29	Predmet T-289/16: Rješenje Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Inox Mare protiv Komisije („Tužba za poništenje — Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 — OLAF-ova vanjska istraga — Izvješće i preporuke — Akti koji se ne mogu pobijati — Nedopuštenost”) 20
2017/C 269/30	Predmet T-346/16: Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2017. – CSL Behring protiv EUIPO-a – Vivatrex (Vivatrex) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Vivatrex — Opoziv ranijeg žiga Europske unije — Obustava postupka”) 21
2017/C 269/31	Predmet T-347/16: Rješenje Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Inox Mare protiv Komisije („Tužba za poništenje — Carinska unija — Odluka Komisije kojom je utvrđeno da povrat uvoznih carina nije opravdan u određenom slučaju — Tužba drugog operatera — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”) 22
2017/C 269/32	Predmet T-582/16: Rješenje Općeg suda od 22. lipnja 2017. – Vankerckhoven-Kahmann protiv Komisije („Javna služba — Dužnosnici — Obnova karijere — Odbijanje promaknuća — Međuinstitucionalni premještaj — Razvrstavanje u razred — Zahtjev u smislu članka 90. stavka 1. Poslovnika — Razuman rok — Nedopuštenost”) 22
2017/C 269/33	Predmet T-657/16: Rješenje Općeg suda od 14. lipnja 2017. – Márquez Alentà protiv EUIPO-a – Fiesta Hotels & Resorts (prikaz mrava) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje mrava — Opoziv pobijane odluke — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”) 23
2017/C 269/34	Predmet T-863/16: Rješenje Općeg suda od 29. svibnja 2017. – Le Pen protiv Parlamenta („Tužba za poništenje — Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat nepropisno isplaćenih iznosa — Očita djelomična nedopuštenost — Djelomična obustava postupka”) 23
2017/C 269/35	Predmet T-26/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. lipnja 2017. – Jalkh protiv Parlamenta („Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Institucionalno pravo — Zastupnik u Europskom parlamentu — Povlastice i imuniteti — Ukidanje imuniteta zastupniku u Europskom parlamentu — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”) 24
2017/C 269/36	Predmet T-27/17 R: Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. lipnja 2017. – Jalkh protiv Parlamenta („Privremena pravna zaštita — Institucionalno pravo — Zastupnik u Europskom parlamentu — Povlastice i imuniteti — Ukidanje imuniteta zastupniku Europskog parlamenta — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”) 24
2017/C 269/37	Predmet T-610/16: Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – PC protiv EASO-a 25
2017/C 269/38	Predmet T-175/17: Tužba podnesena 15. ožujka 2017. – Ostvesta protiv Komisije 26
2017/C 269/39	Predmet T-281/17: Tužba podnesena 10. svibnja 2017. – European Dynamics Luxembourg i Evropački Dinamiki protiv Komisije 27
2017/C 269/40	Predmet T-357/17: Tužba podnesena 6. lipnja 2017. – Aide et Action France protiv Komisije 28

2017/C 269/41	Predmet T-376/17: Tužba podnesena 14. lipnja 2017. – Poljska protiv Komisije	30
2017/C 269/42	Predmet T-381/17: Tužba podnesena 16. lipnja 2017. – Acsen protiv Parlamenta	31
2017/C 269/43	Predmet T-383/17: Tužba podnesena 20. lipnja 2017. – Hansol Paper protiv Komisije	31
2017/C 269/44	Predmet T-384/17: Tužba podnesena 21. lipnja 2017. – Cipar protiv EUIPO-a – M. J. Dairies (BBQLOUMI)	33
2017/C 269/45	Predmet T-391/17: Tužba podnesena 28. lipnja 2017. – Rumunjska protiv Komisije	33
2017/C 269/46	Predmet T-401/17: Tužba podnesena 27. lipnja 2017. – Tengermann Warenhandels-gesellschaft protiv EUIPO-a – C & C IP (T)	34
2017/C 269/47	Predmet T-713/16: Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – Fair deal for expats i dr. protiv Komisije	35
2017/C 269/48	Predmet T-826/16: Rješenje Općeg suda od 9. lipnja 2017. – Casasnovas Bernad protiv Komisije . . .	35

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 269/01)***Posljednja objava**

SL C 256, 7.8.2017.

Prethodne objave

SL C 249, 31.7.2017.

SL C 239, 24.7.2017.

SL C 231, 17.7.2017.

SL C 221, 10.7.2017.

SL C 213, 3.7.2017.

SL C 202, 26.6.2017.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Žalba koju je 16. siječnja 2017. podnio Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 14. studenoga 2016. u predmetu T- 221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh protiv EUIPO-a (NEONART)

(Predmet C-22/17 P)

(2017/C 269/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. (zastupnici: J. Marn)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalba je rješenjem Suda (sedmo vijeće) od 11. svibnja 2017. proglašena nedopuštenom.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. svibnja 2017. uputio Raad van State (Nizozemska) – C, A protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-257/17)

(2017/C 269/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: C, A

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Prethodna pitanja

1. Uzimajući u obzir članak 3. stavak 3. Direktive Vijeća 2003/86/EZ od 22. rujna 2003. o pravu na spajanje obitelji (SL 2003., L 251, ispravak SL 2012., L 71) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 70.) i presudu Nolan (EU:C:2012:638), je li Sud Europske unije nadležan za davanje odgovora na prethodna pitanja nizozemskog suda o tumačenju odredbi te direktive u sporu o pravu boravka članova obitelji sponzora koji imaju nizozemsko državljanstvo, ako je ta direktiva u nizozemskom pravu proglašena izravno i bezuvjetno primjenjivom na te članove obitelji?
2. Treba li članak 15. stavke 1. i 4. Direktive 2003/86/EZ tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, koji predviđa da se zahtjev za autonomnu boravišnu dozvolu stranca koji u okviru spajanja obitelji već više od pet godina zakonito boravi na državnom području neke države članice može odbiti jer stranac nije poštovao integracijske mjere koje su uvjet koji se zahtjeva nacionalnim pravom?

3. Treba li članak 15. stavke 1. i 4. Direktive 2003/86/EZ tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku na temelju kojega se autonomna boravišna dozvola može izdati najranije od datuma podnošenja zahtjeva?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. svibnja 2017. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf
(Njemačka) – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG protiv Kreis Heinsberg**

(Predmet C-267/17)

(2017/C 269/04)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Tuženik: Kreis Heinsberg

Prethodna pitanja

1. Može li se članak 5. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007⁽¹⁾ primijeniti na ugovore o javnim uslugama koji se sklapaju izravno u smislu članka 2. točke (i) uredbe, koji u smislu članka 5. stavka 1. druge rečenice uredbe nemaju oblik koncesija za usluge u smislu Direktiva 2004/17/EZ ili 2004/18/EZ?

U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje:

2. Pretpostavljaju li članak 2. točka (b) i članak 5. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1370/2007 pomoću riječi „ali” isključivu nadležnost ili pojedinačnog tijela javne vlasti ili skupine tijela javne vlasti ili prema tim odredbama pojedinačno tijelo javne vlasti može biti član skupine tijela javne vlasti i na tu skupinu prenijeti određene ovlasti ali istodobno zadržati ovlasti intervencije u skladu s člankom 2. točkom (b) i ostati lokalno nadležno tijelo u smislu članka 5. stavka 2. uredbe?
3. Isključuje li članak 5. stavak 2. druga rečenica točka (e) Uredbe (EZ) br. 1370/2007 obavezom samostalnog obavljanja glavne usluga javnog prijevoza putnika, mogućnost da unutarnji operater putem društva kćeri koje je u njegovu stopostotnom vlasništvu izvrši tu glavnu uslugu?
4. U kojem trenutku moraju biti ispunjene pretpostavke za izravno sklapanje ugovora iz članka 5. stavka 2. Uredbe br. 1370/2007: već u trenutku objave namjere izravnog sklapanja ugovora prema članku 7. Uredbe br. 1370/2007 ili u tek trenutku samog izravnog sklapanja ugovora?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1370/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o uslugama javnog željezničkog i cestovnog prijevoza putnika i stavljanju izvan snage uredbama Vijeća (EEZ) br. 1191/69 i 1107/70 (SL L 315, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 13., str. 96.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. svibnja 2017. uputio Okresní soud v Českých Budějovicích
(Češka Republika) – Česká pojišťovna a.s. protiv WCZ, spol. s r.o.**

(Predmet C-287/17)

(2017/C 269/05)

Jezik postupka: češki

Sud koji je uputio zahtjev

Okresní soud v Českých Budějovicích

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Česká pojišťovna a.s.

Tuženik: WCZ, spol. s r.o.

Prethodno pitanje

Treba li članak 6. stavke 1. i 3. Direktive 2011/7/EU ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama tumačiti na način da od suda zahtijevaju da tužitelju koji je uspio u sporu o plaćanju tražbine iz poslovne transakcije definirane u članku 3. ili 4. te direktive dodijeli iznos od 40 eura (ili jednaku vrijednost u nacionalnoj valuti), kao i naknadu troškova sudskog postupka, uključujući naknadu troškova opomene tuženiku prije podnošenja tužbe, u iznosu određenom postupovnim odredbama države članice?

⁽¹⁾ SL 2011. L 48, str. 1., SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 200.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputila Kúria (Mađarska) – Hochtief AG protiv Budapest Főváros Önkormányzata

(Predmet C-300/17)

(2017/C 269/06)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Kúria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hochtief AG

Tuženik: Budapest Főváros Önkormányzata (Gradska uprava Budimpešta, Mađarska)

Prethodna pitanja

1. Protivi li se pravu Unije nacionalna postupovna odredba koja podnošenje građanskopravnog zahtjeva u slučaju povrede materijalne odredbe o javnoj nabavi uvjetuje time da su arbitražna komisija za javnu nabavu ili sud — u okviru sudskog nadzora odluke arbitražne komisije za javnu nabavu — konačno utvrdili navedenu povredu?
2. Može li se nacionalna odredba kojom se kao pretpostavka podnošenja zahtjeva za naknadu štete određuje da navedenu povredu konačno utvrde arbitražna komisija za javnu nabavu ili sud — u okviru sudskog nadzora odluke arbitražne komisije za javnu nabavu — zamijeniti drugom koja je u skladu s pravom Unije? Drugim riječima, može li oštećenik drugim sredstvima dokazati povredu?
3. U okviru spora u kojem se zahtijeva naknada štete, protivi li se pravu Unije i, osobito, načelima djelotvornosti i ekvivalentnosti, ili može li uzrokovati učinak protivan tom pravu i tim načelima, nacionalna postupovna odredba ako ona dopušta sudski nadzor upravne odluke na temelju pravnih argumenata navedenih u postupku pred arbitražnom komisijom za javnu nabavu, čak i ako se oštećenik kao temelj povrede pravila koju navodi može pozvati samo na nezakonitost svojeg isključenja koja se, u skladu sa sudskom praksom Suda, temelji na sukobu interesa, tako da ga se, u skladu s pravilima pregovaračkog postupka, iz postupka javne nabave isključuje iz drugog razloga, zato što je došlo do izmjene u njegovu zahtjevu za sudjelovanje u postupku?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputio Krajský súd v Bratislave (Slovačka) –
PPC Power a.s. protiv Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové
subjekty**

(Predmet C-302/17)

(2017/C 269/07)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd v Bratislave

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PPC Power a.s.

Tuženici: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Prethodno pitanje

Treba li ciljeve i načela iz Direktive 2003/87/EZ ⁽¹⁾ o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva), a osobito, (i) cilj smanjenja emisija na temelju tehničkog napretka (članak 1. i uvodne izjave 2. i 20.), (ii) ciljeve očuvanja gospodarskog razvoja i cjelovitosti unutarnjeg tržišta, kao i tržišnog natjecanja (uvodne izjave 5. i 7.), (iii) cilj koji se sastoji u tome da se zajamči smanjenje emisija stakleničkih plinova na način koji je učinkovit u troškovnom i gospodarskom smislu (članak 1.), načelo pravne sigurnosti za operatere iz članka 3. točke (f), u vezi s činjenicom da operateri imaju pravo, u smislu članka 9., računati na to da se nacionalni plan raspodjele emisijskih jedinica neće mijenjati u razdoblju od barem 18 mjeseci prije početka relevantnog razdoblja (odnosno, za razdoblje od 2008. do 2012., najkasnije od 30. lipnja 2006.), (iv) pravilo da se emisijske jedinice raspodjeljuje besplatno (članak 10.), (v) osoba iz drugog podstavka članka 13. stavka 3. da im se izdaju zamjenske emisijske jedinice kao zamjenu za bilo koje emisijske jedinice, čiji su oni bili imatelji, a koje države članice [ni]su poništile u smislu prvog podstavka članka 13. stavka 3., tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo države članice kojim se operaterima iz članka 3. točke (f) Direktive, koji su porezni obveznici u toj državi članici, nameće obveza plaćanja posebnog poreza, kojem je, (i) pravna osnova činjenica da se raspolaganje emisijskih jedinica (u slučaju nekorištenja i prodaje) oporezuje neovisno o tome ostvaruje li operater dobit od toga, (ii) kada su takve emisijske jedinice bile raspodijeljene tim operaterima na temelju nacionalnog plana raspodjele, koji je država članica podnijela Europskoj komisiji za razdoblje od 2008. – 2012. u skladu s člankom 9. Direktive (to jest o takvom su planu obaviještene Europska komisija i države članice u smislu članka 9. stavka 1. Direktive i Europska komisija ga nije odbila u smislu članka 9. stavka 3. Direktive), i kojim se utvrđuje, u smislu članka 10. Direktive, da će se za petogodišnje razdoblje počevši od 1. siječnja 2008., 100 % emisijskih jedinica dodijeliti besplatno, kao (iv) kada je stopa tog poreza u visini od 80 % porezne osnovice za emisijske jedinice, za koju je određeno da je ona zbroj rezultata koji se dobiju množenjem prenesenih (prodanih) emisijskih jedinica u svakom kalendarskom mjesecu s prosječnom tržišnom cijenom emisijskih jedinica iz kalendarskog mjeseca koji je prethodio mjesecu u kojem dolazi do njihovog prijenosa, i rezultata koji se dobije množenjem neiskorištenih emisijskih jedinica s prosječnom tržišnom cijenom emisijskih jedinica u predmetnoj kalendarskoj godini, i (v) kada su prosječne tržišne cijene izračunate kao jednostavna aritmetička sredina cijena posljednje transakcije na burzi u danu (odnosno, kada porez ne ovisi o cijeni po kojoj su emisijske jedinice stvarno prodane)?

⁽¹⁾ SL 2003., L 275, str. 32. (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

⁽²⁾ SL 1996., L 257, str. 26.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputio Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Mađarska) – Headlog Limited protiv Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Predmet C-303/17)

(2017/C 269/08)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Headlog Limited

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Prethodna pitanja

1. Je li radi davanja odgovora na pitanja koja je Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság uputio u postupku povodom zahtjeva za prethodnu odluku u predmetu [C-3/17], relevantno to što upravna sankcija nije novčana kazna, nego to što su elektronički podaci privremeno nedostupni u razdoblju od 90 dana, pri čemu je to sankcija koja ima bitno različita obilježja od novčane kazne (primjerice, privremeno se prekida pružanje usluge, ne obavještava se o odluci o sankciji i protiv nje nije moguće podnijeti učinkovit pravni lijek) te je nacionalno tijelo u istom aktu može također kumulativno odrediti uz novčanu kaznu?
2. Vodeći računa o prirodi, težini i načinu propisivanja upravne sankcije, a osobito o nemogućnosti podnošenja učinkovitog pravnog lijeka protiv iste, može li se u skladu s člankom 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) smatrati da je navedena sankcija kojom su elektronički podaci privremeno nedostupni u razdoblju od 90 dana sama po sebi neproporcionalno strogo ograničenje članka 56. UFEU-a i članka 17. stavka 1. i članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koje se, u svojem trenutačnom obliku, ne može opravdati ciljevima zaštite potrošača koje odredi država članica u području igara na sreću?
3. Je li radi davanja odgovora na šesto prethodno pitanje koje je Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság uputio u predmetu [C-3/17] relevantno to što država članica ne osigurava donošenje pravnih pravila potrebnih za ishođenje — pozivima na nadmetanje za dodjelu koncesija ili dostavljanjem ponude [za sklapanje ugovora] — odobrenja za priređivanje kasino igara putem interneta, zbog čega pružatelji usluga ne mogu ishoditi upravne dozvole nužne da bi nudili takvu uslugu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) – Helga Löber protiv Barclays Bank PLC

(Predmet C-304/17)

(2017/C 269/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Helga Löber

Tuženik: Barclays Bank PLC

Prethodno pitanje

Je li na temelju članka 5. točke 3. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ za izvanugovornu odgovornost za štetu koja proizlazi iz prospekta, ako

- je investitor donio odluku o ulaganju na temelju manjkavog prospekta u mjestu u kojem ima domicil
 - te je na temelju te odluke kupovnu cijenu za vrijednosni papir kojeg je kupio na sekundarnom tržištu sa svojega računa u austrijskoj banci uplatio na račun za namiru vrijednosnih papira u drugoj austrijskoj banci, s kojega je kupovna cijena po nalogu tužitelja uplaćena prodavatelju,
- (a) nadležan sud na području kojega investitor ima svoj domicil,
 - (b) nadležan sud na području kojega se nalazi sjedište/poslovnica banke u kojoj se vodi bankovni račun tužitelja, sa kojega je tužitelj uloženi iznos uplatio na račun za namiru,
 - (c) nadležan sud na području kojega se nalazi sjedište/poslovnica banke u kojoj se vodi račun za namiru,
 - (d) nadležan jedan od navedenih sudova po odabiru tužitelja,
 - (e) niti jedan od ovih sudova nije nadležan?

⁽¹⁾ SL L 12, str. 1; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2017. uputio Okresný súd Bratislava (Slovačka) –
FENS spol. s r.o. protiv Slovačke Republike – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví**

(Predmet C-305/17)

(2017/C 269/10)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Bratislava (Slovačka)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FENS spol. s r.o.

Tuženik: Slovačka Republika – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 30. UFEU-a tumačiti na način da mu se protivi nacionalna odredba poput odredbe iz članka 12. stavka 9. Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 317/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s električnou energijou (Uredba vlade Slovačke Republike br. 317/2007 o pravilima funkcioniranja tržišta električne energije) (u dalnjem tekstu: Uredba) kojom se propisuje posebna novčana naknada za izvoz električne energije s državnog područja Slovačke Republike, a da se ne razlikuje to izvozi li se električnu energiju sa slovačkog državnog područja u države članice Europske unije ili ju se izvozi u treće zemlje, u slučaju kada izvoznik električne energije ne dokaže da je električna energija koja se izvozi uvezena na državno područje Slovačke Republike, odnosno kada je riječ o novčanoj naknadi koja se naplaćuje samo za električnu energiju koja se proizvodi na državnom području Slovačke Republike i od tuda izvozi?
2. Je li novčana naknada, poput naknade iz članka 12. stavka 9. [Uredbe], odnosno novčana naknada koja se naplaćuje samo za električnu energiju proizvedenu u Slovačkoj Republici i koja se istovremeno izvozi s državnog područja Slovačke Republike, a da se ne razlikuje to izvozi li se u treće zemlje ili je riječ o izvozu u države članice Europske unije, davanje s istovrsnim učinkom kao carina u smislu članka 28. stavka 1. UFEU-a?
3. Je li nacionalna odredba poput one iz članka 12. stavka 9. [Uredbe] u skladu s načelom slobodnog kretanja robe iz članka 28. UFEU-a?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2017. uputio Tatabányai Törvényszék (Mađarska) –
Éva Nothartová protiv Józsefa Boldizsaára Sámsona**

(Predmet C-306/17)

(2017/C 269/11)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Tatabányai Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Éva Nothartová

Tuženik: József Boldizsár Sámson

Prethodno pitanje

Je li u slučaju kada protutužba ne proizlazi iz istog činjeničnog stanja ili ugovora kao što su oni na kojima se temelji tužba, radi utvrđivanja sudske nadležnosti za odlučivanje o protutužbi

- a) primjenjiv samo članak 8. stavak 3. Uredbe (EU) br. 1215/2012 (u daljnjem tekstu: Briselska uredba I.a) ⁽¹⁾ jer se samo ta odredba odnosi na protutužbu, ili
- b) se članak 8. stavak 3. Briselske uredbe I.a odnosi samo na protutužbu koja proizlazi iz istog činjeničnog stanja ili ugovora kao i tužba, zbog čega se ne primjenjuje na protutužbu koja ne proizlazi iz istog činjeničnog stanja ili ugovora kao tužba i zato u skladu s drugim pravilima o nadležnosti propisanim u Briselskom uredbom I.a treba utvrditi da je sudsko tijelo nadležno odlučivati o tužbi također nadležno odlučivati o protutužbi?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 351, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden
(Nizozemska) – Levola Hengelo BV protiv Foods BV**

(Predmet C-310/17)

(2017/C 269/12)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Levola Hengelo BV

Druga stranka u žalbenom postupku: Smilde Foods BV

Prethodna pitanja

1. a) Protivi li se pravu Unije zaštita autorskog prava okusa određene namirnice – kao vlastite intelektualne tvorevine autora? Osobito:

- b) Protivi li se zaštiti autorskog prava činjenica da pojam „književna i umjetnička djela” iz članka 2. stavka 1. Bernske konvencije, koja je obvezujuća za sve države članice Europske unije, obuhvaća „sve tvorevine iz književnoga, znanstvenoga i umjetničkoga područja, bez obzira na način i oblik njihova izražavanja”, ali se primjeri navedeni u toj odredbi odnose samo na tvorevine koje se mogu percipirati vizualno i/ili zvučno?
- c) Protivi li se (moguća) kvarljivost namirnice i/ili subjektivnost doživljaja okusa namirnice klasifikaciji okusa određene namirnice kao autorskog djela?
- d) Protivi li se sustav isključivih prava i ograničenja iz članaka 2. do 5. Direktive 2001/29/EZ ⁽¹⁾ zaštiti autorskog prava okusa određene namirnice?
2. U slučaju negativnog odgovora na pitanje 1. a):
- a) Koje zahtjeve treba ispuniti kako bi okus određene namirnice mogao uživati zaštitu autorskog prava?
- b) Temelji li se zaštita autorskog prava nekog okusa jedino i samo na okusu kao takvom ili (i) na recepturi namirnice?
- c) Koji je doseg tereta dokazivanja stranke koja u postupku (zbog povrede prava) tvrdi da je stvorila autorski zaštićen okus neke namirnice? Može li se ta stranka zadovoljiti time da odnosnu namirnicu u postupku podnese sudu kako bi on, kušanjem i mirisanjem stvorio vlastiti stav ispunjava li okus namirnice zahtjeve za zaštitu autorskog djela? Ili tužitelj mora (po potrebi) podnijeti opis kreativnih odluka koje se odnose na sastav okusa i/ili recepturu, temeljem kojih se taj okus može smatrati autorovom vlastitom intelektualnom tvorevinom autora?
- d) Na koji način bi sud u postupku zbog povrede prava trebao utvrditi odgovara li okus tuženikove namirnice okusu tužiteljeve namirnice do te mjere da postoji povreda autorskog prava? Je li u tom kontekstu ključno (i) da se ukupni dojmovi obaju okusa poklapaju?

⁽¹⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2001. o usklađivanju određenih aspekata autorskog i srodnih prava u informacijskom društvu (SL 2001., L 167, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 119.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Španjolska) – Pilar Centeno Meléndez protiv Universidad de Zaragoza

(Predmet C-315/17)

(2017/C 269/13)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza

Stranke glavnog postupka

Tužiteljica: Pilar Centeno Meléndez

Tuženik: Universidad de Zaragoza

Prethodna pitanja

1. Primjenjuje li se članak 4. stavak 1. Okvirnoga sporazuma, koji se nalazi u Prilogu Direktivi Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja ⁽¹⁾, na dodatak naknadi za horizontalno napredovanje koji tužiteljica zahtijeva zato što je to uvjet zapošljavanja ili je, naprotiv, riječ o naknadi koja ima obilježja izložena u ovom predmetu i koja ovisi o subjektivnim kvalitetama njezina primatelja, stečenima radom koji se obavljao više godina u skladu s kriterijima povećanja složenosti i odgovornosti, ustaljenosti, specijalizaciji i stručnosti?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan i ako Sud zaključi da je riječ o uvjetu zapošljavanja iz [članka] 4. stavka 1. Okvirnoga sporazuma, je li razlika u naknadi opravdana objektivnim razlozima?

(¹) Direktiva Vijeća 1999/70/EZ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP (SL 1999., L 175, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. svibnja 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – Marle Participations SARL protiv Ministre de l'Économie et des Finances

(Predmet C-320/17)

(2017/C 269/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Marle Participations SARL

Tuženik: Ministre de l'Économie et des Finances

Prethodno pitanje

Od Suda se traži da odluči o pitanju znači li, i ovisno o slučaju, pod kojim pretpostavkama, to da holding društvo iznajmljuje nekretnine društvu kćeri da ono ima izravan ili neizravan učinak na upravljanje tim društvom kćeri s posljedicom da stjecanje i držanje udjela tog društva kćeri ima karakter gospodarske aktivnosti u smislu Direktive od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (¹).

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. lipnja 2017. uputio Varhoven kasatsionen sad (Bugarska) – Neli Valcheva protiv Georgios Babanarakis

(Predmet C-335/17)

(2017/C 269/15)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasatsionen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Neli Valcheva

Druga stranka u kasacijskom postupku: Georgios Babanarakis

Prethodno pitanje

Treba li pojam „pravo na kontakt s djetetom” iz članka 1. stavka 2. točke (a) i članka 2. točke 10. Uredbe Vijeća br. 2201/2003 (¹) od 27. studenog 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću tumačiti na način da se ne primjenjuje samo na kontakt između roditelja i djece već također i na kontakt s drugim srodnicima koji nisu roditelji, osobito s djedom i bakom?

(¹) SL 2003, L 338, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. lipnja 2017. uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska) –
Virginie Marie Gabriel Guigo protiv Fond „Garantirani uzimanja na radnom mjestu i službenici”**

(Predmet C-338/17)

(2017/C 269/16)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven administrativen sad

Stranke glavnog postupka

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku: Virginie Marie Gabriel Guigo

Druga stranka u kasacijskom postupku: Fond „Garantirani uzimanja na radnom mjestu i službenici”

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 151. i 153. UFEU-a kao i članke 3., 4., 11. i 12. Direktive 2008/94⁽¹⁾ tumačiti na način da im se ne protivi odredba nacionalnog prava, kao što je članak 4. stavak 1. Zakona za Garantiranje uzimanja na radnom mjestu i službenici pri nesastojatelosti na radodatelja (Zakon o zajamčenim potraživanjima zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca) prema kojemu su određene osobe, čiji je radni odnos prestao prije utvrđenog vremenskog razdoblja od tri mjeseca prije upisa odluke o pokretanju postupka zbog insolventnosti nad imovinom poslodavca u sudski registar, isključene iz jamstva za neispunjena potraživanja iz radnih odnosa?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: treba li načelo procesne autonomije država članica, s obzirom na načela ekvivalentnosti, djelotvornosti i proporcionalnosti u okviru društvenih ciljeva članka 151. i 153. UFEU-a i Direktive 2008/94 shvaćati na način da im se ne protivi nacionalna mjera, kao što je članak 25. Zakona za Garantiranje uzimanja na radnom mjestu i službenici pri nesastojatelosti na radodatelja, prema kojoj po isteku roka od dva mjeseca od trenutka upisivanja odluke o pokretanju postupka zbog insolventnosti u sudski registar, pravo zahtijevati i pravo na isplatu određenih potraživanja utrnjuju, ako nacionalno pravo države članice sadrži odredbu kao što je članak 358. stavak 1. točka 3. Kodeksa na truda (Zakonik o radu), prema kojoj rok za zahtijevanje neispunjenog potraživanja iz radnog odnosa iznosi tri godine od datuma kada je potraživanje trebalo ispuniti, te se za isplate obavljene po isteku toga roka ne smatra da su bez pravne osnove?
3. Treba li članak 20. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se ne protivi razlikovanje, s jedne strane, između zaposlenika s neispunjenim potraživanjima, čiji je radni odnos prestao prije utvrđenog vremenskog razdoblja od tri mjeseca prije upisa odluke o pokretanju postupka zbog insolventnosti nad imovinom poslodavca u sudski registar, i s druge strane tih zaposlenika i onih zaposlenika koji prema članku 358. stavku 1. Kodeksa na truda imaju pravo na zaštitu svojih neispunjenih potraživanja u vremenskom razdoblju od tri godine, koje počinje od trenutka kada je potraživanje trebalo ispuniti?
4. Treba li članak 4. u vezi s člankom 3. Direktive 2008/94 i načelom proporcionalnosti tumačiti na način da mu se ne protivi odredba kao što je članak 25. Zakona za Garantiranje uzimanja na radnom mjestu i službenici pri nesastojatelosti na radodatelja, prema kojoj pravo zahtijevati i pravo na isplatu zajamčenog potraživanja automatski prestaje bez mogućnosti pojedinačne ocjene relevantnih okolnosti, po isteku roka od dva mjeseca od dana upisa odluke o pokretanju postupka zbog insolventnosti u sudski registar?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca (kodificirana verzija) (Tekst značajan za EGP) (SL 2008., L 283, str. 36) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 128.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2017. uputio Tallinna Ringkonnakohus (Estonija) –
Eesti Pagar AS protiv Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja
Kommunikatsiooniministeerium**

(Predmet C-349/17)

(2017/C 269/17)

Jezik postupka: estonski

Sud koji je uputio zahtjev

Tallinna Ringkonnakohus

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Eesti Pagar AS

Druge stranke u žalbenom postupku: Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 8. stavak 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 800/2008⁽¹⁾ o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članka 87. i 88. Ugovora (Uredba o općem skupnom izuzeću) tumačiti na način da je u kontekstu te odredbe „rad na projektu ili djelatnosti” započeo kada je, primjerice, aktivnost koja treba primiti potporu stjecanje određenog postrojenja i sklopljen je kupoprodajni ugovor za to postrojenje? Jesu li tijela država članica ovlaštena ocijeniti povredu kriterija postavljenog u navedenoj odredbi s obzirom na troškove povlačenja iz ugovora koji je protivan zahtjevu učinka poticaja? Ako tijela država članica raspolažu takvom ovlasti, za koju se visinu troškova (u postotku), a koji nastaju zbog povlačenja iz ugovora, može smatrati da je iz aspekta ispunjenja zahtjeva učinka poticaja dostatno zanemariva?
2. Je li tijelo države članice obvezna izvršiti povrat nezakonite potpore koju je dodijelilo čak i ako Europska komisija nije donijela odgovarajuću odluku?
3. Može li tijelo države članice koje odlučuje dodijeliti potporu – prema pogrešnoj pretpostavci da se radi o potpori koja ispunjava pretpostavke za opće skupno izuzeće, dok se zapravo radi o nezakonitoj potpori – primatelju potpore stvoriti legitimna očekivanja? Je li za stvaranje legitimnih očekivanja primatelja potpore dovoljno osobito da je tijelo države članice prilikom dodjele nezakonite potpore upoznato s time koje okolnosti dovode do toga da potpora nije obuhvaćena općim skupnim izuzećem?

Ako je odgovor na prethodno pitanje pozitivan, moraju se međusobno odvagnuti javni interes i interes pojedinca. Je li u kontekstu odgovarajućeg odvagivanja interesa od značaja je li Europska komisija u vezi s potporom o kojoj je riječ donijela odluku kojom se ta potpora proglašava nespojivom sa zajedničkim tržištem?

4. Koji rok zastare vrijedi za povrat nezakonite potpore od strane tijela države članice? Iznosi li taj rok deset godina što odgovara razdoblju nakon kojega potpora, prema člancima 1. i 15. Uredbe Vijeća br. 659/1999⁽²⁾ o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u, postaje zatečena potpora i više se ne može tražiti njezin povrat, ili četiri godine prema članku 3. stavku 1. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95⁽³⁾ o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica?

Koja je pravna osnova za takav povrat ako je potpora dodijeljena iz strukturnog fonda: članak 108. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ili Uredba Vijeća (EZ, Euratom) o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica?

5. Kada tijelo države članice zahtijeva povrat nezakonite potpore, je li pritom obvezno od primatelja zahtijevati kamate na nezakonitu potporu? Ako je odgovor potvrđan, koja će se pravila onda primjenjivati na obračun kamata –među ostalim u vezi s kamatnom stopom i obračunskim razdobljem?

⁽¹⁾ SL 2008., L 214, str. 3. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.)

⁽²⁾ SL 1999., L 83, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

⁽³⁾ SL 1995., L 312, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 13. lipnja 2017. uputio Administrativen sad Varna (Bugarska) – „Varna Holideis” EOOD protiv Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Predmet C-364/17)

(2017/C 269/18)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Varna

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: „Varna Holideis” EOOD

Tuženik: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 90. stavak 1. i članak 185. stavak 1. Direktive 2006/112 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se odbitak pretporeza za isporuku može ispraviti i u slučaju kao što je onaj u glavnom postupku, u kojem je pravni posao u vezi kojeg je izvršeno pravo na odbitak pretporeza bio proglašen ništavim pravomoćnom presudom ili s obzirom na definiciju iz članka 14. stavka 1. Direktive 2006/112 u takvom slučaju treba uzeti da do isporuke nije došlo te da porezna obveza nije nikada niti nastala?
2. Treba li članak 185. stavke 1. i 2. Direktive 2006/112 tumačiti na način da se u slučaju nepostojanja nacionalne odredbe za ispravak odbitka pretporeza u slučaju proglašavanja pravnog posla ništavim presudom taj ispravak može zahtijevati izravnom primjenom članka 90. stavka 1. direktive?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenog 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1. str. 120.).

Tužba podnesena 23. lipnja 2017. – Europska komisija protiv Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-377/17)

(2017/C 269/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: W. Mölls, H. Tserepa-Lacombe, L. Malferrari, agenti)

Tuženik: Savezna Republika Njemačka

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtjeva da,

1. utvrdi da je zadržavajući obvezatne naknade za arhitekate i inženjere sukladno važećoj HOAI Savezna Republika Njemačka povrijedila obvezu koju ima na temelju članka 15. stavka 1. i stavka 2. točke (g) i stavka 3. Direktive 2006/123/EZ i članka 49. UFEU-a;
2. naloži Saveznoj Republici Njemačkoj snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Njemačka Tarifa naknada za arhitekta i inženjere (HOAI) sadrži sustav najnižih i najviših cijena za usluge u toj skupini profesionalnih djelatnosti. Taj sustav otežava poslovni nastan arhitektima i inženjerima koji se žele natjecati na tržištu s etabliranim ponuditeljima podnoseći ponude koje izlaze izvan dopuštenog cjenovnog okvira. Ti su ponuditelji onemogućeni u pružanju usluga iste kvalitete po nižim cijenama i usluga više kakvoće po višim cijenama.

Ovo predstavlja ograničenje slobode poslovnog nastana kako za potrebe članka 15. stavka 1. i stavka 2. točke (g) i stavka 3. Direktive 2006/123/EZ tako i članka 49. UFEU-a.

Ovo ograničenje nije opravdano, osobito ne interesom održavanja kvalitete usluga, što naime nije ni u kakvoj izravnoj vezi s cijenom.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 27. lipnja 2017. – Ruiz Molina protiv EUIPO-a

(Predmet T-233/16 P) ⁽¹⁾

(„Žalba — Javna služba — Privremeno osoblje — Ugovor na određeno vrijeme s odredbom o raskidu ugovora u slučaju da ime člana osoblja ne bude izvršteno na popis uspješnih kandidata sljedećeg otvorenog natječaja — Raskid ugovora primjenom odredbe o raskidu — Prekvalifikacija ugovora na određeno vrijeme u ugovor na neodređeno vrijeme — Pravomoćnost — Članak 5. stavak 1. Okvirnog sporazuma o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP — Obveza obrazlaganja”)

(2017/C 269/20)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Španjolska) (zastupnici: N. Lhoëst i S. Michiels, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Lukošūtė, agent, uz asistenciju B. Wägenbaura, odvjetnika)

Predmet

Žalba protiv presude Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 2. ožujka 2016., Ruiz Molina/OHMI (F-60/15, EU: F:2016:28) kojom se zahtijeva ukidanje te presude.

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. José Luis Ruiz Molina snosit će vlastite troškove i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) u okviru ovog postupka.

⁽¹⁾ SL C 243, 4. 7. 2016.

Rješenje Općeg suda od 7. lipnja 2017. – De Masi protiv Komisije

(Predmet T-11/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Pristup dokumentima — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Nepostojanje potvrdne odluke — Zahtjev za pristup na temelju međuinstitucijske suradnje u skladu s člankom 230. UFEU-a — Dokumenti koji se tiču rada Skupine za „Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja)” koju je osnovalo Vijeće — Akt koji se ne može pobijati — Očita nedopuštenost”)

(2017/C 269/21)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fabio De Masi (Bruxelles, Belgija) (zastupnik: A. Fischer-Lescano, profesor)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Erlbacher, J. Baquero Cruz i A. Buchet, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a koji se odnosi na poništenje, s jedne strane, odluke koja sadržava dopis Komisije od 9. prosinca 2015. kojim se odgovara na zahtjev za pristup dokumentima Skupine za „Kodeks o postupanju (oporezivanje poslovanja) koji je uložio tužitelj na temelju Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001., L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), i, s druge strane, odluke koja sadržava dopis Komisije od 9. studenoga 2015. kojim se odgovara na zahtjev za pristup istim dokumentima koji je podnio predsjednik posebnog odbora Europskog parlamenta za odluke o porezima i ostalim mjerama slične prirode ili učinka.

Izreka

1. *Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.*
2. *Fabio De Masi snosit će vlastite troškove.*

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Rješenje Općeg suda od 13. lipnja 2017. – Uniwersytet Wrocławski protiv REA-e

(Predmet T-137/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Tužba kojom se pokreće postupak — Formalni zahtjevi — Nepostojanje zastupanja od strane odvjetnika — Očita nedopuštenost”)

(2017/C 269/22)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Uniwersytet Wrocławski (Wrocław, Poljska) (zastupnik: D. Dubis, odvjetnik)

Tuženik: Izvršna agencija za istraživanje (REA) (zastupnici: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, agenti, uz asistenciju M. Le Berre i G. Materna, odvjetnici)

Predmet

S jedne strane, poništenje odluka REA-e, kojima djeluje u ime Europske komisije, o raskidanju sporazuma o dodjeli bespovratnih sredstava Cossar (br. 252908) i obvezivanju tužitelja na naknadu iznosa od 36 508,37 eura, od 58 031,38 eura i od 6 286,68 eura i o naknadi štete u iznosu od 5 803,14 eura te, s druge strane, o zahtjevu za REA-in povrat odgovarajućih iznosa uvećanih za kamate od dana izvršenja pojedine isplate do dana povrata.

Izreka

1. *Tužba u predmetu T-137/16 odbacuje se kao očito nedopuštena.*
2. *Uniwersytet Wrocławski snosi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova Izvršne agencije za istraživanja (REA).*

⁽¹⁾ SL C 200, 6. 6. 2016.

Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – Megasol Energie protiv Komisije**(Predmet T-152/16) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Damping — Subvencije — Uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) poslanih iz Malezije i Tajvana — Proširenje na te uvoze konačne antidampinške i konačne kompenzacijske pristojbe uvedene na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Kine — Nepostojanje pravnog interesa — Nedopuštenost”)**

(2017/C 269/23)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Megasol Energie AG (Wangen an de Aare, Švicarska) (zastupnik: T. Wegner, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche, A. Demeneix i K. Blanck-Putz, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/184 od 11. veljače 2016. o proširenju konačne kompenzacijske pristojbe uvedene Uredbom Vijeća (EU) br. 1239/2013 na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) poslanih iz Malezije i Tajvana, neovisno o tome jesu li deklarirani kao proizvod podrijetlom iz Malezije i Tajvana (SL 2016., L 37, str. 56.), i Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/185 od 11. veljače 2016. o proširenju konačne antidampinške pristojbe uvedene Uredbom Vijeća (EU) br. 1238/2013 na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) podrijetlom ili poslanih iz Narodne Republike Kine na uvoz kristalnih silicijskih fotonaponskih modula i ključnih elemenata (tj. ćelija) poslanih iz Malezije i Tajvana, neovisno o tome jesu li deklarirani kao proizvod podrijetlom iz Malezije i Tajvana (SL 2016., L 37, str. 76.), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvu Megasol Energie AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 211, 13. 6. 2016.

Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot (MASTER SMOKY)**(Predmet T-179/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER SMOKY — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”)**

(2017/C 269/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: L'Oréal (Pariz, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i P. Péters, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Guinot (Pariz) (zastupnik: A. Sion, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2016. (predmet R 2905/2014-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Guinot i L'Oréal.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu L'Oréal snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot (MASTER SHAPE)

(Predmet T-180/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER SHAPE — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”)

(2017/C 269/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: L'Oréal (Pariz, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i P. Péters, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Guinot (Pariz) (zastupnik: A. Sion, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2016. (predmet R 2907/2014-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Guinot i L'Oréal.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Nalaže se društvu L'Oréal snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot (MASTER PRECISE)**(Predmet T-181/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER PRECISE — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito potpuno pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”)**

(2017/C 269/26)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: L'Oréal (Pariz, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i P. Péters, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Guinot (Pariz) (zastupnik: A. Sion, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2016. (predmet R 2911/2014-5) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Guinot i L'Oréal.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu L'Oréal nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L'Oréal protiv EUIPO-a – Guinot (MASTER DUO)**(Predmet T-182/16) ⁽¹⁾****(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER DUO — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito potpuno pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”)**

(2017/C 269/27)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: L'Oréal (Pariz, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i P. Péters, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Guinot (Pariz) (zastupnik: A. Sion, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2016. (predmet R 2916/2014-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Guinot i L'Oréal.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu L'Oréal nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

**Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – L'Oréal protiv EUIPO-a– Guinot (MASTER DRAMA)
(Predmet T-183/16) ⁽¹⁾**

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije MASTER DRAMA — Raniji nacionalni figurativni žig MASTERS COLORS PARIS — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Očito potpuno pravno neosnovana tužba — Članak 126. Poslovnika”)

(2017/C 269/28)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: L'Oréal (Pariz, Francuska) (zastupnici: T. de Haan i P. Péters, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Hanf, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Guinot (Pariz) (zastupnik: A. Sion, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 23. veljače 2016. (predmet R 2500/2014-5), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Guinot i L'Oréal.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu L'Oréal nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 222, 20. 6. 2016.

**Rješenje Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Inox Mare protiv Komisije
(Predmet T-289/16) ⁽¹⁾**

(„Tužba za poništenje — Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 — OLAF-ova vanjska istraga — Izvješće i preporuke — Akti koji se ne mogu pobijati — Nedopuštenost”)

(2017/C 269/29)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Inox Mare Srl (Rimini, Italija) (zastupnik: R. Holzeisen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku J. Baquero Cruz, D. Nardi i L. Grønfeldt, a zatim J. Baquero Cruz i D. Nardi, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja završnog izvješća Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) koje se odnosi na vanjsku istragu OF/2013/0086/B1. [THOR(2015) 4018.9 od 26. studenoga 2015.], odgovarajuće preporuke glavnog direktora OLAF-a [THOR(2015) 42057 od 9. prosinca 2015.] te OLAF-ovih pripremnih usko povezanih radnji.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Inox Mare Srl snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 270, 25. 7. 2016.

Presuda Općeg suda od 20. lipnja 2017. – CSL Behring protiv EUIPO-a – Vivatrex (Vivatrex)

(Predmet T-346/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije Vivatrex — Opoziv ranijeg žiga Europske unije — Obustava postupka”)

(2017/C 269/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: CSL Behring AG (Bern, Švicarska) (zastupnici: M. Best, U. Pflighar i S. Schöffner, odvjetnici)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Lukošūtė, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Vivatrex GmbH (Aachen, Njemačka) (zastupnik: F. Stangl, odvjetnik)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 27. travnja 2016. (spojeni predmeti R 1263/2015-4 i R 1221/2015-4), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava CSL Behring i Vivatrex.

Izreka

1. Postupak se obustavlja.
2. Svaka će stranka snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 305, 22. 8. 2016.

Rješenje Općeg suda od 21. lipnja 2017. – Inox Mare protiv Komisije**(Predmet T-347/16) ⁽¹⁾****(„Tužba za poništenje — Carinska unija — Odluka Komisije kojom je utvrđeno da povrat uvoznih carina nije opravdan u određenom slučaju — Tužba drugog operatera — Nepostojanje izravnog utjecaja — Nedopuštenost”)**

(2017/C 269/31)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Inox Mare Srl (Rimini, Italija) (zastupnik: R. Holzeisen, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: A. Caeiros, J. Baquero Cruz i D. Nardi, agenti)

PredmetZahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije C(2015) 9672 *final* od 6. siječnja 2016. kojom je utvrđeno da povrat uvoznih carina nije opravdan u određenom slučaju (REM 02/14).**Izreka**

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.
2. Društvo Inox Mare Srl snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 296, 16. 8. 2016.

Rješenje Općeg suda od 22. lipnja 2017. – Vankerckhoven-Kahmann protiv Komisije**(Predmet T-582/16) ⁽¹⁾****(„Javna služba — Dužnosnici — Obnova karijere — Odbijanje promaknuća — Međuinstitucionalni premještaj — Razvrstavanje u razred — Zahtjev u smislu članka 90. stavka 1. Poslovnika — Razuman rok — Nedopuštenost”)**

(2017/C 269/32)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Monique Vankerckhoven-Kahmann (Enghien, Belgija) (zastupnik: N. Lhoëst, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku G. Berscheid i C. Berardis-Kayser, a zatim G. Berscheid i L. Radu Bouyon, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 270. UFEU-a radi poništenja, s jedne strane, odluke Komisije od 17. travnja 2015. kojom je odbijeno ponovno razmatranje tužiteljeva razreda prilikom njegova premještaja te, s druge strane, radi poništenja odluke Komisije od 9. studenoga 2015. kojom je odbijen njegov prigovor podnesen 17. srpnja 2015.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao nedopuštena.

2. Monique Vankerckhoven-Kahmann snosit će vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 145, 25. 4. 2016. (predmet prvotno upisan pred Službeničkim sudom Europske unije pod brojem F-11/15 i prenesen na Opći sud Europske unije 1.9.2016.).

Rješenje Općeg suda od 14. lipnja 2017. – Márquez Alentà protiv EUIPO-a – Fiesta Hotels & Resorts (prikaz mrava)

(Predmet T-657/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije koji prikazuje mrava — Opoziv pobijane odluke — Prestanak postojanja predmeta spora — Obustava postupka”)

(2017/C 269/33)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Marc Márquez Alentà (Cervera, Španjolska) (zastupnik: J. Carbonell Callicó, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: E. Zaera Cuadrado, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 30. lipnja 2016. (predmet R 1242/2015-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društva Fiesta Hotels & Resorts i M. Márqueza Alentàe.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Marca Márqueza Alentàe.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Rješenje Općeg suda od 29. svibnja 2017. – Le Pen protiv Parlamenta

(Predmet T-863/16) ⁽¹⁾

(„Tužba za poništenje — Pravilnik o isplati troškova i naknada zastupnicima u Europskom parlamentu — Naknada za parlamentarnu pomoć — Povrat nepropisno isplaćenih iznosa — Očita djelomična nedopuštenost — Djelomična obustava postupka”)

(2017/C 269/34)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francuska) (zastupnici: M. Ceccaldi i J.-P. Le Moigne, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: S. Seyr i G. Corstens, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke glavnog tajnika Europskog parlamenta od 29. siječnja 2016. o tužiteljevu povratu nepropisano isplaćenog iznosa od 320 026,23 eura na temelju parlamentarne pomoći i pripadajuće obavijesti o dugovanju od 4. veljače 2016., i odluke kvestora od 4. listopada 2016. kojom je odbijena žalba tužitelja protiv odluke od 29. siječnja 2016.

Izreka

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena u dijelu u kojem se odnosi na zahtjev za poništenje odluke glavnog tajnika Europskog parlamenta od 29. siječnja 2016. o Jean-Marie Le Penovom povratu nepropisno isplaćenog iznosa od 320 026,23 eura na temelju parlamentarne pomoći, pripadajuće obavijesti o dugovanju od 4. veljače 2016. i zahtjeva da se Parlamentu naloži isplata tužitelju iznosa od 50 000 eura na temelju troškova čiju je naknadu moguće tražiti.
2. Obustavlja se postupak povodom tužbe u dijelu u kojem se odnosi na zahtjev za poništenje odluke kvestorâ od 4. listopada 2016. kojom je odbijena žalba tužitelja protiv odluke od 29. siječnja 2016.
3. Svaka stranka snosi vlastite troškove.

(¹) SL C 38, 6. 2. 2017.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. lipnja 2017. – Jalkh protiv Parlamenta**(Predmet T-26/17 R)****(„Zahtjev za privremenu pravnu zaštitu — Institucionalno pravo — Zastupnik u Europskom parlamentu — Povlastice i imuniteti — Ukidanje imuniteta zastupniku u Europskom parlamentu — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)**

(2017/C 269/35)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Francuska) (zastupnici: u početku J.-P. Le Moigne, a zatim M. Ceccaldi, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Dean i S. Alonso de León, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članaka 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke Parlamenta od 22. studenoga 2016. koja se odnosi na ukidanje imuniteta J.-F. Jalkhu na temelju sudske istrage (n° 1422400530) pokrenute pred tribunal de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu, Francuska).

Izreka

1. Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.
2. O troškovima će se odlučiti naknadno.

Rješenje predsjednika Općeg suda od 26. lipnja 2017. – Jalkh protiv Parlamenta**(Predmet T-27/17 R)****(„Privremena pravna zaštita — Institucionalno pravo — Zastupnik u Europskom parlamentu — Povlastice i imuniteti — Ukidanje imuniteta zastupniku Europskog parlamenta — Zahtjev za suspenziju primjene — Nepostojanje hitnosti”)**

(2017/C 269/36)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Francuska) (zastupnici: u početku J.-P. Le Moigne, a zatim M. Ceccaldi, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: M. Dean i S. Alonso de León, agenti)

Predmet

Zahtjev koji se temelji na člancima 278. i 279. UFEU-a radi suspenzije primjene odluke Parlamenta od 22. studenoga 2016. koja se odnosi na ukidanje imuniteta J.-F. Jalkhu na temelju sudske istrage (br. 14142000183) pokrenute pred tribunal de grande instance de Nanterre (Okružni sud u Nanterreu, Francuska).

Izreka

1. *Odbija se zahtjev za privremenu pravnu zaštitu.*
2. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

Tužba podnesena 16. svibnja 2017. – PC protiv EASO-a

(Predmet T-610/16)

(2017/C 269/37)

Jezik postupka: finski

Stranke

Tužiteljica: PC (zastupnik: Lauri Railas, odvjetnik)

Tuženik: Europski potporni ured za azil (EASO)

Tužbeni zahtjev

Tužiteljica od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi negativnu ocjenu probnog rada tužiteljice i obveže EASO da za nju sastavi novu ocjenu kojom se ona zadržava na svojem radnom mjestu;
- poništi odluku EASO/ED/2015/358;
- utvrdi da tijelo za imenovanje nije sudjelovalo u otkazivanju tužiteljici;
- poništi odluku EASO/HR/2015/607 kojom je okončan tužiteljčin radni odnos po isteku probnog rada na način da se njezin radni odnos nastavi bez prekida od 1. ožujka 2015. do 28. veljače 2020. (prema ugovoru zadnji dan radnog odnosa);
- ako EASO tužiteljicu ne može vratiti na radno mjesto, obveže EASO da tužiteljici naknadi štetu koja joj je prema njezinu mišljenju nastala zbog nezakonite odluke EASO-a te da joj isplati plaću, naknade i doprinose za mirovinsko osiguranje poslodavca za razdoblje od 1. prosinca 2015. do 28. veljače 2020.;
- ako EASO tužiteljicu može vratiti na radno mjesto, obveže EASO da tužiteljici kao naknadu štete isplati plaću, naknade i doprinose za mirovinsko osiguranje poslodavca za razdoblje od 1. prosinca 2015. do ponovnog povratka na radno mjesto, u kojem nije bila zaposlena na svojem radnom mjestu;
- EASO-u naloži da tužiteljici, u skladu s predmetom F-113/13, t. 5., isplati jednu mjesečnu plaću i doprinose za mirovinsko osiguranje poslodavca te
- EASO-u naloži plaćanje troškova koji su nastali tužiteljici.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe sedam tužbenih razloga.

1. Ocjenjivač probnog rada zlouporabno je koristio svoju diskrecijsku ocjenu kada je sastavio negativnu ocjenu probnog rada i na nedopušten način javno kritizirao tužiteljicu. EASO je bez ikakva upućivanja na sudsku praksu ili na druge izvore prava utvrdio da (svaki) „ocjenjivač raspolaže osobito širokom diskrecijskom ocjenom pri ocjeni rada osoba o kojima treba sastaviti izvješće jer to izvješće o ocjeni prenosi slobodno izraženo mišljenje ocjenjivača”.
2. EASO je pri izradi ocjene probnog rada povrijedio načelo pravične ocjene. Ocjena probnog rada na kojoj se temelji odluka o otkazu donesena je bez uzimanja u obzir „činjenica kakve su bile”, povredom Pravilnika o osoblju EU-a ili Smjernica EASO-a o ocjeni osoblja na probnom radu i bez uzimanja u obzir tužiteljičinih pisanih primjedbi o ocjeni probnog rada.
3. EASO je povrijedio načelo jednakog postupanja i pogrešno protumačio odredbe sadržane u Povelji Europske unije o temeljnim pravima time što ih je primijenio na štetu tužiteljice.
4. EASO je zlouporabio svoju diskrecijsku ocjenu kada je potpisao službeni dokument Europske unije EASO/ED/2015/358 (prijenos ovlasti), koji je nezakonit zbog nepostojanja kogentnih provedbenih odredaba Upravnog odbora EASO-a, sadržava očit sukob interesa i pogrešno je datiran.
5. EASO je u ocjeni probnog rada i u daljnjem postupku koristio dokument EASO/ED/2015/358 koji je antidatiran.
6. EASO je tijekom cijelog postupka ocjene probnog rada povređivao postupovne odredbe koje se primjenjuju u postupku ocjene, odredbe o upravnim istragama te tužiteljičina prava obrane. Prema tužiteljičinom mišljenju, odluka o ocjeni probnog rada mogla je biti suprotna, odnosno pozitivna, da EASO nije povrijedio Pravilnik o osoblju EU-a i Smjernice EASO-a o ocjeni osoblja na probnom radu.
7. Tužiteljica je iznijela prikladne argumente za dovođenje u pitanje zakonitosti odluke o otkazu. Odluka EASO-a da otkáže njezin ugovor o radu zasniva se na pogrešnim razmatranjima i pogreškama EASO-a u postupku ocjene za probni rad, uključujući nezakonito imenovanje donositelja odluke o otkazu, njegovu neprofesionalnost u pitanjima u vezi s osobljem i nepoznavanje spisa ocjene za probni rad, pogreške pri ocjeni probnog rada i prigovore i primjedbe koje je iznijela tužiteljica.

Tužba podnesena 15. ožujka 2017. – Ostvesta protiv Komisije

(Predmet T-175/17)

(2017/C 269/38)

Jezik postupka: latvijski

Stranke

Tužitelj: Ostvesta SIA (Riga, Latvija) (zastupnik: J. Davidovičs, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi izvješće misije Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) THOR (2013) 11413-07/05/2013, zajedno s njegovih 15 priloga, završno izvješće OF/2010/0827/B1, izvješće br. OF/2010/0827 i izvješće THOR (2011) 27463, vodeći računa o ozbiljnim nepravilnostima koje sadržavaju i o preporučenim mjerama donesenima na temelju njih.
- tuženiku naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da sporni akti povezuju poreznu upravu i pravosudni sustav Republike Latvije i stvaraju izravne pravne učinke koji štete tužiteljevim osobnim i stvarnim interesima i pravima, mijenjajući njegov pravni položaj, zbog čega ih treba smatrati aktima koji se mogu pobijati, vodeći računa o:
 - prirodi carina kao „vlastitim sredstvima Unije” i o obvezama država članica koje moraju naplatiti te carine koje iz njih proizlaze;
 - prirodi OLAF-a kao upravnog istražnog tijela, koje nadomješta Europsku komisiju u vanjskim istragama;
 - ulozi Europske komisije kao institucije s izvršnim ovlastima u okviru primjene Carinskog zakonika Europske unije.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji tome da su sporni akti nezakoniti i da sadržavaju nepravilnosti jer:
 - ne sadržavaju nijedan bitan element od onih propisanih u Uredbi (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog Parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013.; to jest ne navode se ni postupovna jamstva u istragama, ni osobe koje sudjeluju u istrazi, niti su saslušani tužiteljevi pravni zastupnici niti se navodi preliminarna pravna kvalifikacija.
 - bez obrazloženja i proturječno isključuju odgovornost nadležnih tijela.
 - OLAF nije ispunio obvezu da objektivno i neovisno završi istragu, poštujući načelo presumpcije nevinosti.
 - su u izvješću misije i završnom izvješću sadržane netočne informacije zato što istraga nije valjano provedena ili zato što u istrazi postoje propusti.
 - su prekršeni i nepravilno primijenjeni propisi Zajednice u području antidampinških pristojbi.
 - su prekršeni i nepravilno primijenjeni propisi Zajednice i Republike Kine na Tajvanu u vezi s obvezom propisanom u tajvanskom BOFT-u (Bureau of foreign trade, vijeće za vanjsku trgovinu), a koja se sastoji u utvrđivanju podrijetla robe koju odobrava.
 - je prekršen i nepravilno primijenjen članak 220. stavak 2. točka (b) Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice.
 - su prekršene odredbe Ugovorâ i pravna pravila koje se odnose na njihovu primjenu, kao i Povelja Europske unije o temeljnim pravima, točnije članak 41.

Tužba podnesena 10. svibnja 2017. – European Dynamics Luxembourg i Evropaïki Dynamiki protiv Komisije**(Predmet T-281/17)**

(2017/C 269/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg), Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnici: M. Sfyri i C-N. Dede, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi tuženikovu odluku o dodjeli ugovora donesenu u vezi s 2. fazom ograničenog postupka javne nabave (EuropeAid/138143/DH/SER/AL), koja je tužiteljima dostavljena dopisom od 6. ožujka 2017. u kojem su obaviješteni da njihova ponuda nije prihvaćena i da je ugovor dodijeljen drugom ponuditelju;
- naloži tuženiku da tužiteljima naknadi štetu zbog gubitka prilike za dobivanje ugovora u iznosu od 240 000 eura (dvjesto četrdeset tisuća eura);
- naloži tuženiku isplatu 40 000 eura (četrdeset tisuća eura) na ime odvrćajuće naknade štete;
- naloži tuženiku snošenje troškova koji su tužiteljima nastali u vezi s ovom tužbom, čak i ako bi ona bila odbijena.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je tuženik povrijedio pravo Europske unije u području javne nabave, načela transparentnosti i jednakosti postupanja kao i odredbe Financijske uredbe jer tužiteljima nije dostavio odluku o dodjeli ugovora u isto vrijeme kao ostalim ponuditeljima i nije poštovao rok mirovanja. Tužitelji ističu da je tuženik postupao povređujući načelo dobre uprave time što je ugrozio pravo tužitelja na djelotvoran pravni lijek protiv pobijane odluke.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tvrdnji da je tuženik izmijenio dokumentaciju za nadmetanje nekoliko dana prije isteka roka za dostavu ponuda, uvodeći nove uvjete. Na taj način on je povrijedio članak 112. Financijske uredbe jer je do izmjena dokumentacije u postupku javne nabave došlo komunikacijom tijekom tog postupka, konkretno davanjem pojašnjenja ponuditeljima.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tvrdnji tužitelja da je tuženik počinio više očitih pogrešaka u ocjeni sadržanih u dijelovima Izvješća o ocjeni dostavljenog tužiteljima te da je uveo nove i nepoznate kriterije u fazi ocjene ponuda.

Tužba podnesena 6. lipnja 2017. – Aide et Action France protiv Komisije

(Predmet T-357/17)

(2017/C 269/40)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Aide et Action France (Pariz, Francuska) (zastupnik: A. Le Mière, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 6. travnja 2017., zajedno s opomenom dužniku br. 3241607987 primljenom 8. travnja 2016., sa svim pravnim posljedicama;
- naloži Europskoj komisiji plaćanje iznosa od 8 000 eura društvu Aide et Action France na osnovi članka 134. Poslovnika Općeg suda Europske unije.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbenom zahtjevu, tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na tužiteljevu pravnom interesu i aktivnoj procesnoj legitimaciji, jer se odlukom od 6. travnja 2017. (u daljnjem tekstu: „pobijana odluka”) protiv njega proizvode pravni učinci.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na nedostatnosti obrazloženja pobijane odluke, u mjeri u kojoj:
 - se navedenom odlukom krše članci 296. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu „UFEU”) i 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu „Povelja”);
 - navedena odluka ne sadržava nijedan jasan i nedvosmislen činjenični i pravni element;
 - se Komisija samo poziva na povrede ugovora, a da ne navodi nijednu ugovornu odredbu koja bi omogućila njihovo utvrđenje i da nije pružila nijedan element za određivanje iznosa duga na koji se poziva;
 - navedena odluka nije dovoljno obrazložena u pogledu svog konteksta;
 - istrage i sažetak činjenica Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF) tužitelju nisu omogućili shvaćanje doseg mjere provedene protiv njega.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na odbijanju pristupa OLAF-ovu završnom izvješću proslijeđenom Europskoj komisiji, u mjeri u kojoj:
 - se pobijanom odredbom krši članak 15. stavak 3. UFEU-a, članak 42. Povelje, kao i Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije;
 - je tužitelj trebao imati pristup OLAF-ovu završnom izvješću nakon što je izdana opomena dužniku te donesena odluka o prisilnoj naplati prijebomem, kako bi u cijelosti mogao ostvariti svoja prava obrane;
 - se Komisija trebala ujednačiti s nacionalnim uvjetima prava na pristup dokumentima na kojima se temelji nepovoljna odluka;
 - su načelo dostave izvješća o istrazi i Komisijinih provjera predviđeni sporazumom o subvenciji;
 - je Komisija u svakom slučaju mogla dostaviti dokument skrivajući pojedine dijelove.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na nepostojanju ikakve osnove pobijane odluke i posljedično, na povredi UFEU-a u mjeri u kojoj:
- se pobijanom odlukom krši članak 209. UFEU-a, kao i njegove financijske provedbene uredbe br. 966/2012 od 25. listopada 2012. i br. 1268/2012 od 29. listopada 2012.;
 - se pobijana odluka ne temelji na tražbini koja je nedvojbena, fiksna i dospjela;
 - su se sva sredstva koja je primio tužitelj u cijelosti koristili za potrebe provedbe programa za koji su odobreni europski fondovi, u skladu s člankom 14. Priloga 2. sporazumu o subvenciji „Grant Contract”.

Tužba podnesena 14. lipnja 2017. – Poljska protiv Komisije

(Predmet T-376/17)

(2017/C 269/41)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi provedbenu odluku Europske komisije C(2017) 2104 *final* od 4. travnja 2017. o produženju suspenzije mjesečnih isplata Poljskoj potpore za prethodno priznavanje skupina proizvođača u sektoru voća i povrća u okviru Europskog fonda za jamstva u poljoprivredi (EFJP);
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 41. stavka 2. podstavka 2., druge rečenice u vezi s člankom 41. stavkom 2. prvim podstavkom i točkom (b) uvodnom rečenicom Uredbe br. 1306/2013 ⁽¹⁾ zbog produljenja suspenzije mjesečnih isplata na temelju pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešnog tumačenja prava, iako uvjeti za suspenziju mjesečnih isplata nisu bili ispunjeni.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela proporcionalnosti i članka 41. stavka 3. Uredbe br. 1306/2013 zbog zadržavanja suspenzije mjesečnih plaćanja na razini koja je krajnje neproporcionalna opasnosti od mogućeg financijskog gubitka za proračun Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike (SL 2013., L 347, str. 549.).

Tužba podnesena 16. lipnja 2017. – Acsen protiv Parlamenta**(Predmet T-381/17)**

(2017/C 269/42)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Ibram Acsen (Bukurešt, Rumunjska) (zastupnik: C. Gagu, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- djelomično poništi članak 22. stavak 1. točku (c) Direktive 2011/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o spajanjima dioničkih društava, u dijelu u kojem se ta odredba odnosi na apsolutnu ništavost spajanja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj navodi jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi načela o nezastarijevanju apsolutne ništavosti.

- Budući da se u članku 22. stavku 1. točki (c) Direktive 2011/35/EU ne pravi razlika između relativne i apsolutne ništavosti, rok od šest mjeseci za podnošenje tužbe za poništenje primjenjuje se i u slučaju apsolutne ništavosti, suprotno načelu o nezastarijevanju apsolutne ništavosti.

Tužba podnesena 20. lipnja 2017. – Hansol Paper protiv Komisije**(Predmet T-383/17)**

(2017/C 269/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Hansol Paper Co. Ltd (Seul, Republika Koreja) (zastupnici: J.-F. Bellis, B. Servais i A. Tel, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/763 od 2. svibnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenog laganog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na Komisijinoj povredi članka 2. stavka 11. i članka 17. stavka 2. Osnovne uredbe ⁽¹⁾ i nezakonitom izračunu tužiteljeve dampinške marže.

- Tužitelj ističe da je Komisija provela uzorkovanje na temelju članka 17. Osnovne uredbe iako ona to poriče, čime je povrijedila članak 17. stavak 2. Osnovne uredbe jer tužitelju nije pružena prilika da podnese očitovanja na predloženi uzorak.
 - Tužitelj nadalje ističe da je Komisija pogrešno i nezakonito izračunala tužiteljeve dampinške marže, čime je povrijedila članak 2. stavak 11. Osnovne uredbe.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija prekršila članak 9.3 Sporazuma o antidampingu WTO-a i članak 9. stavak 4., podstavak 2. Osnovne uredbe, kao i temeljno načelo dobre uprave.
- Prema tužiteljevu mišljenju, Komisija je povrijedila članak 9.3 Sporazuma o antidampingu WTO-a i članak 9. stavak 4. podstavak 2. Osnovne uredbe jer uvedena antidampinška pristojba premašuje iznos dampainga koji je utvrđen u istrazi.
 - Tužitelj nadalje tvrdi da je Komisija prekršila načelo dobre uprave kad je pogrešno i nezakonito izračunala tužiteljevu dampinšku maržu ad *valorem* koristeći izračunanu, a ne stvarnu vrijednost CIF.
3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija pogrešno primijenila članak 2. stavke 9. i 10. Osnovne uredbe jer je pogrešno odbila prekomjerne prilagodbe za prodaju malih svitaka sačinjenih od velikih svitaka koje je društvo Schades Ltd. nabavilo od proizvođača iz EU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 1. Osnovne uredbe jer je u dva navrata pogrešno izračunala uobičajenu vrijednost na temelju članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe.
5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da je Komisija izračunom marže štete povrijedila članak 1. stavak 1., članak 3. stavke 1., 2., 3., 5., 6., 7. i 8. Osnovne uredbe, sudsku praksu sudova Europske unije i WTO-a, Komisijinu raniju praksu i načela primjerene usporedbe i jednakog postupanja.
- Tužitelj ističe da je Komisija povrijedila članak 1. stavak 1. i članak 3. stavke 2., 3. i 6. Osnovne uredbe jer je u izračun marže štete uključila preprodaju malih svitaka (proizvod koji nije predmetni proizvod).
 - Tužitelj nadalje navodi da je Komisija povrijedila članak 3. stavke 1., 2., 3., 5., 6., 7. i 8. Osnovne uredbe, sudsku praksu sudova Europske unije i WTO-a, Komisijinu raniju praksu i načela primjerene usporedbe i jednakog postupanja jer je u svrhu izračuna marže štete po analogiji primijenila članak 2. stavak 9. Osnovne uredbe.
 - Tužitelj konačno tvrdi da je Komisija povrijedila članak 3. stavke 2., 3. i 6. Osnovne uredbe jer nije pravilno procijenila učinak negativne marže sniženja cijena utvrđene za dotični proizvod.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.)

Tužba podnesena 21. lipnja 2017. – Cipar protiv EUIPO-a – M. J. Dairies (BBQLOUMI)**(Predmet T-384/17)**

(2017/C 269/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Republika Cipar (zastupnici: S. Malynicz, QC i V. Marsland, Solicitor)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: M. J. Dairies EOOD (Sofija, Bugarska)

Tužbeni zahtjev

Podnositelj prijave spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: figurativni žig Europske unije u boji koji sadržava verbalni element ‚BBQLOUMI‘ – prijava za registraciju br. 13 069 034

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 10. travnja 2017. u predmetu R 496/2016-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- naloži EUIPO-u i drugoj stranci snošenje vlastitih i tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlog

- Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Tužba podnesena 28. lipnja 2017. – Rumunjska protiv Komisije**(Predmet T-391/17)**

(2017/C 269/45)

Jezik postupka: rumunjski

Stranke

Tužitelj: Rumunjska (zastupnici: R. Radu, C.-M. Florescu, E. Gane i L. Lițu, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- Poništi Odluku Komisije (EU) od 29. ožujka 2017. o predloženoj građanskoj inicijativi pod nazivom „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe”;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi odredbi Ugovorâ o Europskoj uniji u vezi s nadležnostima Unije.

— Isključivi cilj predložene građanske inicijative je poboljšavanje zaštite pripadnika nacionalnih i jezičnih manjina, i ona nije ni na koji način izravno povezana s kulturnom raznolikosti u smislu odredbi članka 3. UEU-a i članka 167. UFEU-a.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja iz drugog stavka članka 296. UFEU-a.

— Komisija se ograničava na navođenje prijedloga mjera kojima će od građana prikupiti izjave o potpori i ne navodi nijedan pravni argument u potporu zaključku je li nadležna za podnošenje tih prijedloga.

**Tužba podnesena 27. lipnja 2017. – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft protiv EUIPO-a – C & C IP
(T)****(Predmet T-401/17)**

(2017/C 269/46)

*Jezik na kojem je tužba podnesena: engleski***Stranke**

Tužitelj: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Njemačka) (zastupnik: H. Prange, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: C & C IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Europske unije „T” – prijava za registraciju br. 11 623 022

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. travnja 2017. u predmetu R 502/2015-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku i izmijeni je na način da odbije prigovor u cijelosti;
- naloži tuženiku i, po potrebi, drugoj strani u postupku pred žalbenim vijećem snošenje troškova postupka, uključujući troškove postupka povodom žalbe.

Tužbeni razlog

— Povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009.

Rješenje Općeg suda od 26. lipnja 2017. – Fair deal for expats i dr. protiv Komisije**(Predmet T-713/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 269/47)

Jezik postupka: engleski

Predsjednik šestog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 428, 21. 11. 2016.

Rješenje Općeg suda od 9. lipnja 2017. – Casanovas Bernad protiv Komisije**(Predmet T-826/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 269/48)

Jezik postupka: francuski

Predsjednik devetog vijeća odredio je brisanje predmeta.

⁽¹⁾ SL C 22, 23. 1. 2017.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR